

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

30. října 2025 *

„Řízení o předběžné otázce – Azylová politika – Protokol (č. 22) o postavení Dánska připojený ke Smlouvě o EU a Smlouvě o FEU – Dohoda mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o kritériích a postupech pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Článek 18 odst. 1 písm. d) – Povinnosti příslušného členského státu – Povinnost přijmout zpět státního příslušníka třetí země, jehož žádost byla zamítnuta a který učinil žádost v jiném členském státě – Pojem ‚žádost [o mezinárodní ochranu]‘ – Zvláštní status Dánského království – Pojem ‚zamítnutí‘ – Rozhodnutí neprodloužit nebo neobnovit platnost povolení k dočasnému pobytu – Vyloučení“

Ve věci C-790/23 [Qassioun]ⁱ,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko) ze dne 18. prosince 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 21. prosince 2023, v řízení

X

proti

Maahanmuuttovirasto,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení: M. L. Arastey Sahún, předsedkyně senátu, J. Passer (zpravodaj), E. Regan, D. Gratsias a B. Smulders, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

za soudní kancelář: G. Chiapponi, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. ledna 2025,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za X: V. Matilainen, asianajaja,

* Jednací jazyk: finština.

ⁱ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.

- za Maahanmuuttovirasto: I. Haahtela a M. Montin, jako zmocněnci,
- za finskou vládu: H. Leppo, jako zmocněnkyně,
- za dánskou vládu: D. Elkan, M. Jespersen a C. A. Maertens, jako zmocněnci,
- za německou vládu: J. Möller, R. Kanitz a N. Scheffel, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu: M. K. Bulterman a J. M. Hoogveld, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: A. Azéma, A. Katsimerou, T. Simonen a I. Söderlund, jako zmocněnkyně,
- za švýcarskou vládu: L. Lanzrein a V. Michel, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 30. dubna 2025,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi syrskou státní příslušnicí X a Maahanmuuttovirasto (Imigrační úřad, Finsko) (dále jen „Imigrační úřad“) ve věci rozhodnutí tohoto vnitrostátního orgánu, jímž byla zamítnuta žádost X o mezinárodní ochranu, bylo rozhodnuto o přemístění X do Dánska a byl jí zakázán vstup do Finska.

Právní rámec

Unijní právo

Protokol o postavení Dánska

- 3 Článek 1 protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o FEU (dále jen „Protokol o postavení Dánska“), stanoví:

„Dánsko se neúčastní přijímání opatření Rady [Evropské unie] navrhovaných podle části třetí hlavy V Smlouvy o [FEU]. [...]

[...]“

4 Článek 2 tohoto protokolu stanoví:

„Žádná ustanovení části třetí hlavy V Smlouvy o [FEU], žádná opatření přijatá podle uvedené hlavy, žádná ustanovení mezinárodních dohod uzavřených [Evropskou unií] podle uvedené hlavy a žádná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření či jakákoli opatření pozměněná nebo pozměnitelná podle uvedené hlavy vykládána, nejsou pro Dánsko závazná ani použitelná; tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se v žádném případě nedotýkají pravomocí, práv a povinností Dánska; tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se nijak nedotýkají *acquis* Společenství nebo Unie, ani nejsou součástí práva Unie vztahujícího se na Dánsko. [...]“

Dohoda mezi Unií a Dánskem

5 Článek 1 Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o kritériích a mechanismech pro určení státu příslušného pro posuzování žádosti o azyl podané v Dánsku nebo jiném členském státě Evropské unie a o systému Eurodac pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování Dublinské úmluvy (Úř. věst. 2006, L 66, s. 38, dále jen „Dohoda mezi Unií a Dánskem“), která byla schválena jménem Unie rozhodnutím Rady 2006/188/ES ze dne 21. února 2006 (Úř. věst. 2006, L 66, s. 37), stanoví:

„1. Cílem této dohody je uplatňovat nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané [státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. 2003, L 50, s. 1)], nařízení Rady (ES) č. 2725/2000 ze dne 11. prosince 2000 o zřízení systému ‚Eurodac‘ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování Dublinské úmluvy [(Úř. věst. 2000, L 316, p. 1, dále jen ‚nařízení o Eurodacu‘)] a prováděcí pravidla k nim na vztah mezi Společenstvím a Dánskem v souladu s čl. 2 odst. 1 a 2.

2. Cílem smluvních stran je dosáhnout jednotného uplatňování a výkladu nařízení a prováděcích pravidel k nim ve všech členských státech.

[...]“

6 Článek 2 odst. 1 této dohody stanoví:

„[Nařízení č. 343/2003], které je uvedeno v příloze této dohody a tvoří její součást, a prováděcí pravidla k němu [...] se vztahují podle mezinárodního práva na vztahy mezi Společenstvím a Dánskem.“

7 Článek 3 uvedené dohody, nadepsaný „Změny [nařízení č. 343/2003] a nařízení o Eurodacu“, stanoví:

„1. Dánsko se neúčastní přijímání změn [nařízení č. 343/2003] a nařízení o Eurodacu a žádné takové změny nejsou pro Dánsko závazné ani použitelné.

2. Kdykoli jsou přijaty změny těchto nařízení, oznámí Dánsko Komisi, zda si přeje provést obsah těchto změn či nikoli. Toto oznámení musí být učiněno v okamžiku přijetí změn nebo do 30 dnů poté.

[...]“

- 8 V souladu s posledně uvedeným ustanovením oznámilo Dánsko Komisi své rozhodnutí uplatňovat nařízení č. 604/2013.

Nařízení č. 604/2013

- 9 Článek 2 nařízení č. 604/2013 stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[...]

- b) ‚žádostí o mezinárodní ochranu‘ žádost o mezinárodní ochranu ve smyslu čl. 2 písm. h) směrnice [Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9)];

[...]

- l) ‚povolením k pobytu‘ povolení vydané orgány členského státu, které státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti opravňuje k pobytu na jeho území, včetně dokumentů, které dokládají oprávnění zůstat na území v rámci dočasné ochrany nebo dokud nepominou okolnosti bránící výkonu rozhodnutí o vyhoštění, s výjimkou víz a povolení k pobytu, které byly vystaveny v době nutné k určení příslušného členského státu ve smyslu tohoto nařízení nebo během posuzování žádosti o mezinárodní ochranu či žádosti o povolení k pobytu;

[...]“

- 10 Článek 3 tohoto nařízení, nadepsaný „Přístup k řízení o posouzení žádosti o mezinárodní ochranu“, stanoví:

„1. Členské státy posuzují jakoukoli žádost o mezinárodní ochranu učiněnou státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti na území kteréhokoli z nich, včetně na hranicích nebo v tranzitním prostoru. Žádost posuzuje jediný členský stát, který je příslušný podle kritérií stanovených v kapitole III.

2. Pokud nemůže být na základě kritérií vyjmenovaných v tomto nařízení určen příslušný členský stát, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný první členský stát, ve kterém byla žádost podána.

[...]“

- 11 Kapitola III uvedeného nařízení, nadepsaná „Kritéria pro určení příslušného členského státu“, obsahuje články 7 až 15 tohoto nařízení. Článek 12 téhož nařízení, nadepsaný „Vydávání povolení k pobytu nebo víz“, stanoví:

„1. Pokud je žadatel držitelem platného povolení k pobytu, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, který toto povolení vydal.

2. Pokud je žadatel držitelem platného víza, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný členský stát, který toto vízum udělil [...]

[...]

4. Pokud je žadatel držitelem pouze jednoho nebo více povolení k pobytu, jejichž platnost skončila před méně než dvěma roky, nebo jednoho či více víz, jejichž platnost skončila před méně než šesti měsíci a na základě nichž mohl vstoupit na území členského státu, použijí se odstavce 1, 2 a 3, dokud žadatel neopustil území členských států.

Pokud je žadatel držitelem jednoho nebo více povolení k pobytu, jejichž platnost skončila před více než dvěma roky, nebo jednoho či více víz, jejichž platnost skončila před více než šesti měsíci a na základě nichž mohl vstoupit na území členského státu, a pokud žadatel neopustil území členských států, je příslušný členský stát, ve kterém byla podána žádost o mezinárodní ochranu.

[...]“

12 Článek 18 nařízení č. 604/2013, nadepsaný „Povinnosti příslušného členského státu“, stanoví:

„1. Členský stát příslušný podle tohoto nařízení je povinen:

[...]

d) přijmout zpět [...] státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti, jejíž žádost zamítl a která učinila žádost v jiném členském státě, nebo která se nachází na území jiného členského státu bez povolení k pobytu.

[...]“

13 Článek 48 nařízení č. 604/2013 stanoví, že nařízení č. 343/2003 se zrušuje a odkazy na toto nařízení se považují za odkazy na nařízení č. 604/2013.

Směrnice 2011/95

14 Článek 2 písm. h) směrnice 2011/95 stanoví, že pro účely této směrnice se „žádostí o mezinárodní ochranu“ rozumí „žádost o ochranu členským státem podaná státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti, u níž lze předpokládat, že žadatel usiluje o získání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany, a ve které nežádá výslovně o jinou formu ochrany, jež nespadá do oblasti působnosti [uvedené] směrnice a o níž lze požádat samostatně“.

15 Článek 19 této směrnice, nadepsaný „Odnětí, ukončení nebo zamítnutí prodloužení platnosti statusu doplňkové ochrany“, stanoví:

„1. Pokud jde o žádosti o mezinárodní ochranu [...], členské státy odejmou, ukončí platnost nebo zamítnou prodloužení platnosti statusu doplňkové ochrany, který byl přiznán vládním, správním, soudním nebo kvazisoudním orgánem státnímu příslušníkovi třetí země nebo osobě bez státní příslušnosti, pokud již dotyčná osoba přestala být osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu [...]

[...]

4. Aniž je dotčena povinnost státního příslušníka třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti [...] sdělit všechny významné skutečnosti a poskytnout všechny související dokumenty, které mají k dispozici, prokazuje v jednotlivém případě členský stát, který status doplňkové ochrany přiznal, že dotyčná osoba přestala být nebo není osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu [...]"

Směrnice 2013/32/EU

- 16 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60), v článku 11, nadepsaném „Požadavky na rozhodnutí rozhodujícího orgánu“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí o žádostech o mezinárodní ochranu byla vydávána písemně.

2. Členské státy rovněž zajistí, aby v případě zamítnutí žádosti, pokud jde o postavení uprchlíka nebo status doplňkové ochrany, bylo rozhodnutí po skutkové a právní stránce odůvodněno a aby byla písemně poskytnuta informace o opravných prostředcích proti zamítavému rozhodnutí.

Členské státy nemusí písemně informovat o opravných prostředcích proti zamítavému rozhodnutí, pokud byl žadatel v souvislosti s tímto rozhodnutím o této věci informován již dříve písemně nebo elektronickými prostředky, k nimž má přístup.

[...]"

Finské právo

- 17 Podle § 103 odst. 2 Ulkomaalaislaki (301/2004) [zákon o cizincích (301/2004)] ze dne 30. dubna 2004 může být žádost o mezinárodní ochranu, která byla podána ve Finsku, odmítnuta jako nepřijatelná, pokud osoba, která tuto žádost podala, může být přemístěna do jiného členského státu, který je podle nařízení č. 604/2013 příslušný k posouzení uvedené žádosti.

Dánské právo

- 18 Ustanovení § 7 Udlændingeloven (zákon o cizincích) ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon o cizincích“) stanoví:

„[...]

2. Cizinci se na jeho žádost vydá povolení k dočasnému pobytu, pokud mu při návratu do země jeho původu hrozí trest smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení anebo trest. [...]

3. V případech podle odstavce 2, kdy nebezpečí trestu smrti nebo mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu vyplývá ze zvlášť závažné situace v zemi původu, která se vyznačuje svévolným násilím a útoky na civilní obyvatelstvo, se na základě žádosti vydá povolení k dočasnému pobytu. [...]

[...]"

19 Ustanovení § 11 odst. 2 tohoto zákona stanoví:

„[...] Cizinecký úřad rozhodne z vlastního podnětu o prodloužení platnosti povolení k dočasnému pobytu podle § 7 [...], pokud i nadále existují důvody pro jeho vydání. [...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

20 Žalobkyně v původním řízení je syrskou státní příslušnicí.

21 Dne 1. července 2016 podala v Dánském království žádost o mezinárodní ochranu.

22 Dne 29. srpna 2016 jí příslušný dánský orgán vydal povolení k dočasnému pobytu podle § 7 odst. 3 zákona o cizincích. Toto povolení k pobytu, které nabylo účinnosti dnem vydání, bylo původně platné po dobu jednoho roku. Jeho platnost byla následně z podnětu téhož orgánu několikrát prodloužena o stejně dlouhou dobu. Dne 17. listopadu 2020 však uvedený úřad rovněž z vlastního podnětu rozhodl, že platnost uvedeného povolení k pobytu neobnoví podle § 11 odst. 2 zákona o cizincích.

23 Dne 27. července 2021 podala žalobkyně v původním řízení žádost o mezinárodní ochranu ve Finsku.

24 Dne 29. července 2021 Imigrační úřad, který je v této věci příslušným finským orgánem, předložil příslušnému dánskému orgánu žádost, aby Dánské království přijalo žalobkyni v původním řízení zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013.

25 Dne 5. srpna 2021 Dánské království této žádosti vyhovělo.

26 Dne 12. listopadu 2021 Imigrační úřad, který měl za to, že Dánské království je členským státem příslušným k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, kterou k němu žalobkyně v původním řízení podala, přijal rozhodnutí, kterým tuto žádost odmítl jako nepřipustnou, rozhodl o přemístění žalobkyně v původním řízení do Dánska a zakázal jí vstup na území Finska po dobu dvou let.

27 Žalobkyně v původním řízení podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Helsingin hallinto-oikeus (Správní soud v Helsinkách, Finsko), který tuto žalobu zamítl.

28 Žalobkyně v původním řízení následně požádala, aby jí bylo povoleno podat kasační opravný prostředek ke Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud, Finsko), který je předkládajícím soudem.

29 Aby mohl předkládající soud o uvedené žádosti rozhodnout, má v podstatě za to, že je nezbytné určit, zda je čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013 použitelný v takové situaci, jako je situace, v níž se nachází žalobkyně v původním řízení, a za tímto účelem určit, zda žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalobkyně v původním řízení podala v Dánském království, může být považována za „žádost[, která byla zamítnuta]“, ve smyslu tohoto ustanovení.

30 V této souvislosti předkládající soud na prvním místě uvádí, že při rozhodování o této žádosti bylo zpočátku přijato několik částečně kladných rozhodnutí, jelikož příslušný dánský orgán vydal žalobkyni v původním řízení povolení k dočasnému pobytu, jehož platnost následně několikrát prodloužil. Uvedený soud dodává, že rozhodnutí neobnovit platnost tohoto povolení

k dočasnému pobytu bylo přijato až později a z vlastního podnětu tohoto orgánu. S ohledem na tyto skutečnosti si uvedený soud klade otázku, zda lze mít za to, že uvedená žádost byla „zamítnuta“ ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013.

- 31 Na druhém místě předkládající soud připomíná, že Dánské království má v souvislosti se společným evropským azylovým systémem zvláštní status, jak mu umožňuje Protokol o postavení Dánska. Předkládající soud uvádí, že podle Dohody mezi Uníí a Dánskem se tento členský stát zavázal uplatňovat nařízení č. 604/2013. Uvedený členský stát se naproti tomu nezavázal uplatňovat akty sekundárního unijního práva, na které toto nařízení odkazuje. Konkrétně tento členský stát neuplatňuje směrnici 2011/95, na kterou odkazuje zejména čl. 2 písm. b) uvedeného nařízení. Jedinými formami mezinárodní ochrany, o které lze účinně požádat příslušný dánský orgán a které tento orgán může poskytnout, jsou proto podle předkládajícího soudu formy mezinárodní ochrany stanovené vnitrostátním právem a ty formy, na které odkazuje tato směrnice, jsou vyloučeny, přičemž je třeba poznamenat, že v projednávaném případě nebyla žalobkyni v původním řízení poskytnuta ochrana poskytovaná uprchlíkům, ale doplňková ochrana stanovená zákonem o cizincích. Vzhledem k tomuto zvláštnímu statusu je podle předkládajícího soudu třeba určit, zda žádost o mezinárodní ochranu, kterou k tomuto orgánu podal státní příslušník třetí země, může být považována za „žádost [o mezinárodní ochranu]“ ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013.
- 32 Za těchto podmínek se Korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 18 odst. 1 písm. d) [nařízení č. 604/2013] vykládán v tom smyslu, že zamítnutí žádosti ve smyslu tohoto ustanovení zahrnuje případ, kdy nebyla prodloužena doba platnosti povolení k dočasnému pobytu založeného na potřebě ochrany, které bylo dotčené osobě dříve vydáno v Dánsku na její žádost, pokud rozhodnutí o neprodloužení doby platnosti nebylo přijato na základě žádosti této osoby, ale z podnětu orgánu?“

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

- 33 Podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 1. července 2025 podala dánská vláda návrh na znovuotevření ústní části řízení podle článku 83 jednacího řádu Soudního dvora. Na podporu svého návrhu v podstatě uvedla, že odůvodnění stanoviska předneseného generálním advokátem náležitě nezohledňuje celý právní rámec účasti Dánského království na nařízení č. 604/2013.
- 34 V této souvislosti je třeba poznamenat, že statut Soudního dvora Evropské unie ani jednací řád neumožňují účastníkům původního řízení ani zúčastněným předložit vyjádření v reakci na stanovisko přednesené generálním advokátem. Dále je třeba připomenout, že podle čl. 252 druhého pododstavce SFEU předkládá generální advokát veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora Evropské unie vyžadují jeho účast. Soudní dvůr není vázán tímto stanoviskem ani důvody, na základě kterých k němu generální advokát dospěl. Nesouhlas účastníka původního řízení nebo zúčastněného se stanoviskem generálního advokáta tedy sám o sobě nepředstavuje důvod ke znovuotevření ústní části řízení, a to bez ohledu na otázky, kterými se generální advokát ve stanovisku zabýval [rozsudek ze dne 4. října 2024, Bezirkshauptmannschaft Landeck (Pokus o přístup k osobním údajům uloženým v mobilním telefonu), C-548/21, EU:C:2024:830, bod 38 a citovaná judikatura].

- 35 Je pravda, že podle článku 83 svého jednacího řádu může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídít znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků původního řízení nebo zúčastněných po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí, jež má Soudní dvůr vydat.
- 36 V projednávaném případě má však Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta za to, že disponuje všemi poznatky nezbytnými pro rozhodnutí a návrh na znovuotevření ústní části řízení podaný dánskou vládou nepoukazuje na žádnou novou skutečnost, jež by mohla mít rozhodující vliv na rozhodnutí, které má Soudní dvůr vydat.
- 37 Není tedy důvodné nařizovat znovuotevření ústní části řízení.

K předběžné otázce

- 38 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že neprodloužení nebo neobnovení platnosti povolení k pobytu, které bylo dříve vydáno státnímu příslušníkovi třetí země, lze pokládat za zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, kterou podal tento státní příslušník, ve smyslu tohoto ustanovení.
- 39 Na úvod je třeba zdůraznit, že předkládající soud se Soudního dvora táže na výklad čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013 ve specifickém právním kontextu.
- 40 Předmětem sporu v původním řízení je totiž určit, zda je Dánské království povinno přijmout zpět státní příslušnici třetí země, která poté, co v tomto členském státě podala žádost o mezinárodní ochranu a byla jí poskytnuta doplňková ochrana podle vnitrostátního práva tohoto členského státu, podala novou žádost o mezinárodní ochranu ve Finsku.
- 41 Soudní dvůr již přitom uvedl, že Dánské království má na základě článků 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska zvláštní status, který jej odlišuje od ostatních členských států, pokud jde o část třetí hlavy V Smlouvy o FEU, do níž patří zejména politiky týkající se kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví [rozsudek ze dne 22. září 2022, Bundesrepublik Deutschland (Žádost o azyl zamítnutá Dánskem), C-497/21, EU:C:2022:721, bod 35].
- 42 V rámci tohoto zvláštního statusu čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 Dohody mezi Unií a Dánskem stanoví, že ustanovení nařízení č. 343/2003 jsou uplatňována rovněž Dánským královstvím. Po přijetí nařízení č. 604/2013, kterým bylo zrušeno nařízení č. 343/2003, oznámilo Dánské království v souladu s čl. 3 odst. 2 této dohody své rozhodnutí uplatňovat rovněž nařízení č. 604/2013.
- 43 Článek 18 odst. 1 písm. d) posledně uvedeného nařízení stanoví, že členský stát je povinen přijmout zpět státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti, jejíž žádost zamítl a která učinila žádost v jiném členském státě, nebo která se nachází na území jiného členského státu bez povolení k pobytu. V takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, kdy státní příslušník třetí země podal žádost o mezinárodní ochranu v Dánském království, může proto jiný členský stát, v němž tento státní příslušník podal novou žádost o mezinárodní ochranu, požádat Dánské království, aby uvedeného státního příslušníka přijalo zpět, jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto ustanovení.

- 44 Naproti tomu v souladu s Protokolem o postavení Dánska se směrnice 2011/95 na Dánské království nevztahuje [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2022, Bundesrepublik Deutschland (Žádost o azyl zamítnutá Dánskem), C-497/21, EU:C:2022:721, bod 43].
- 45 Na tento členský stát se tedy zejména nevztahuje definice pojmu „žádost o mezinárodní ochranu“ uvedená v čl. 2 písm. b) nařízení č. 604/2013, jelikož tato definice sama odkazuje na čl. 2 písm. h) směrnice 2011/95, podle kterého se tímto pojmem rozumí žádost o ochranu členským státem podaná státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti, u níž lze předpokládat, že žadatel usiluje o získání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany.
- 46 Právě s ohledem na tento specifický právní kontext vyplývající ze zvláštního statusu Dánského království je tedy třeba odpovědět na otázku položenou předkládajícím soudem, jež se týká požadavku stanoveného v čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013, podle kterého musela být žádost o mezinárodní ochranu podaná takovým státním příslušníkem třetí země, jako je žalobkyně v původním řízení, zamítnuta.
- 47 V této souvislosti je třeba na prvním místě připomenout, že pokud jde o Dánské království, žádostí, u které muselo dojít k takovému zamítnutí, může být pouze žádost podaná příslušným orgánům tohoto členského státu s cílem získat některou z forem mezinárodní ochrany stanovených jeho vnitrostátním právem, jak uvedl generální advokát v bodě 47 svého stanoviska.
- 48 Vzhledem k tomu, že se směrnice 2011/95 na uvedený členský stát nevztahuje, jak vyplývá z bodu 44 tohoto rozsudku, žádosti, které jsou podávány příslušným orgánům tohoto členského státu, nemohou účinně směřovat k získání jedné z forem mezinárodní ochrany stanovených touto směrnicí [rozsudek ze dne 22. září 2022, Bundesrepublik Deutschland (Žádost o azyl zamítnutá Dánskem), C-497/21, EU:C:2022:721, bod 43, a rozsudek ze dne 19. prosince 2024, Khan Yunis a Baabda, C-123/23 a C-202/23, EU:C:2024:1042, bod 60].
- 49 V této souvislosti se tedy uplatňování čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013 v případě, kdy se jedná o určení, zda Dánské království má či nemá povinnost přijmout danou osobu zpět, liší od uplatňování tohoto ustanovení v případě jakéhokoli jiného členského státu, kteréžto vyžaduje existenci žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu čl. 2 písm. h) směrnice 2011/95.
- 50 Avšak vzhledem k tomu, že Unie a Dánské království uzavřely mezinárodní dohodu, jejímž cílem je umožnit tomuto členskému státu účastnit se provádění nařízení č. 604/2013, musí být žádosti podané v uvedeném členském státě s cílem získat některou z forem mezinárodní ochrany stanovených vnitrostátním právem tohoto členského státu postaveny pro účely čl. 18 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení na roveň žádostem, které mohou být podány v kterémkoli jiném členském státě s cílem získat některou z forem mezinárodní ochrany stanovených směrnicí 2011/95. Takové postavení na roveň je totiž nezbytné k zajištění užitečného účinku této mezinárodní dohody, která vyjadřuje společnou vůli Unie a Dánského království umožnit tomuto členskému státu účastnit se provádění nařízení č. 604/2013.
- 51 Na druhém místě je třeba poznamenat, že žádost, která je zmíněna v čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013, musí být příslušným orgánem zamítnuta.
- 52 Vzhledem k tomu, že výraz „zamítl“, který je obsažen v tomto ustanovení, není doprovázen žádným výslovným odkazem na vnitrostátní právo členských států, je třeba mít za to, že pojem „zamítnutí“ ve smyslu uvedeného ustanovení představuje autonomní pojem unijního práva, který musí být v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora vykládán jednotně [v tomto smyslu viz

rozsudek ze dne 7. září 2022, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Povaha práva pobytu na základě článku 20 SFEU), C-624/20, EU:C:2022:639, bod 19 a citovaná judikatura], a při tomto výkladu je třeba zohlednit nejenom tento pojem samotný, ale i kontext čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013, jakož i cíl sledovaný právní úpravou, jejíž je toto ustanovení součástí.

- 53 Pokud jde nejprve o pojem „zamítnutí“, je třeba uvést, že podle svého obvyklého významu tento výraz odkazuje na úkon spočívající v odmítnutí žádosti vyhovět. Uvedený pojem tedy nemůže odkazovat na úkon spočívající v souhlasu s tím, aby bylo takové žádosti vyhověno, a to bez ohledu na to, zda tento souhlas a toto vyhovění mají dočasnou nebo konečnou povahu.
- 54 Chápaný čistě doslovně tedy nelze pojem „zamítnutí“, který je použit v čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013, vykládat tak, že zahrnuje neprodloužení nebo neobnovení platnosti povolení k pobytu, které bylo dříve vydáno státnímu příslušníkovi třetí země, jenž podal žádost o mezinárodní ochranu. Existence tohoto neprodloužení nebo neobnovení platnosti naopak nutně znamená, že této žádosti bylo v dřívější fázi vyhověno, i když toto vyhovění mělo dočasnou povahu.
- 55 Z tohoto hlediska má předkládající soud v podstatě za to, že pro účely sporu v původním řízení musí být rozhodnutí, kterým příslušný dánský orgán vydá povolení k dočasnému pobytu státnímu příslušníkovi třetí země, jenž podal žádost o mezinárodní ochranu v Dánském království, podle § 7 odst. 2 a 3 zákona o cizincích, pokládáno s ohledem na obsah tohoto zákona za rozhodnutí, kterým se tomuto státnímu příslušníkovi dočasně poskytuje doplňková ochrana. Dánská vláda v písemném vyjádření předloženém Soudnímu dvoru vysvětluje, že tyto dva druhy rozhodnutí jsou rovnocenné. Zejména zdůrazňuje, že povolení k dočasnému pobytu, které bylo vydáno žalobkyni v původním řízení, představuje poskytnutí doplňkové ochrany, která ve vnitrostátním právu odpovídá doplňkové ochraně stanovené směrnicí 2011/95.
- 56 Dále je třeba z kontextuálního hlediska konstatovat, že analýza samotného nařízení č. 604/2013 i analýza jiných aktů sekundárního unijního práva, v souladu s nimiž musí být toto nařízení vykládáno, pokud jejich příslušná ustanovení mohou být aplikována ve vzájemném spojení, podporují doslovný výklad uvedený v bodě 54 tohoto rozsudku.
- 57 Pokud jde o nařízení č. 604/2013, je třeba zejména poznamenat, že čl. 2 písm. l) tohoto nařízení definuje pojem „povolení k pobytu“ pro účely uvedeného nařízení jako povolení vydané orgány členského státu, které státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti opravňuje k pobytu na jeho území, s výjimkou víz a povolení k pobytu, které byly vystaveny v době nutné k určení příslušného členského státu ve smyslu téhož nařízení nebo během posuzování žádosti o mezinárodní ochranu či žádosti o povolení k pobytu.
- 58 Tato definice tedy potvrzuje, že vydání povolení k pobytu státnímu příslušníkovi třetí země dokládá povolení udělené tomuto státnímu příslušníkovi zůstat na území dotyčného členského státu, protože mu byla poskytnuta mezinárodní ochrana. Z tohoto hlediska je irelevantní, zda toto poskytnutí mezinárodní ochrany a toto vydání povolení k pobytu mělo v závislosti na použitelném vnitrostátním právu podobu samostatných a po sobě jdoucích právních úkonů, samostatných, ale souběžných právních úkonů nebo jediného právního úkonu, což je situace v projednávaném případě, jak vyplývá z vysvětlení dánské vlády připomenutých v bodě 55 tohoto rozsudku. Uvedené vydání povolení k pobytu jako takové znamená, že žádosti o mezinárodní ochranu podané uvedeným státním příslušníkem je nebo bylo vyhověno, což je důvod, proč toto vydání povolení k pobytu nelze i přes jeho dočasnou povahu pokládat za formu „zamítnutí“ této žádosti ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení.

- 59 Jak zdůraznil generální advokát v bodě 43 svého stanoviska, výklad uvedený v bodech 54 a 58 tohoto rozsudku je mimoto podpořen skutečností, že situaci státního příslušníka třetí země, který je stejně jako žalobkyně v původním řízení držitelem povolení k pobytu, jehož platnost skončila, a neopustil území členských států, výslovně upravuje čl. 12 odst. 4 nařízení č. 604/2013, tedy jiné ustanovení než čl. 18 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení. Tento čl. 12 odst. 4 upravuje právě postupy pro určení členského státu, který je v takové situaci příslušný. V této souvislosti z posledně uvedeného ustanovení vyplývá, že takové určení závisí na době, která uplynula ode dne, kdy skončila platnost povolení k pobytu vydaného dotyčným státnímu příslušníkovi, což přísluší ověřit pouze předkládajícímu soudu.
- 60 Dále je třeba připomenout, že jak jasně vyplývá z čl. 1 odst. 2 Dohody mezi Unií a Dánskem, dodržení požadavku jednotného výkladu a uplatňování nařízení č. 604/2013 musí být zajištěno i v situacích týkajících se Dánského království.
- 61 Uvedený požadavek znamená, že při výkladu nařízení č. 604/2013 je třeba zohlednit ustanovení směrnice 2011/95 a ustanovení směrnice 2013/32, pokud se toto zohlednění omezuje na objasnění rozsahu pojmu „zamítnutí“ uvedeného v čl. 18 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení.
- 62 Tyto dvě směrnice přitom jasně odlišují situaci, kdy je žádost o mezinárodní ochranu „zamítnuta“ příslušným orgánem členského státu, od situací, kdy tento orgán ukončí status mezinárodní ochrany, která byla státnímu příslušníkovi třetí země poskytnuta, odejme ho, zruší nebo neobnoví. Pokud jde konkrétně o doplňkovou ochranu stanovenou směrnicí 2011/95, článek 19 této směrnice v odstavcích 1 a 4 zejména upřesňuje podmínky, za kterých může být status doplňkové ochrany odňat v případě, že státní příslušník třetí země, kterému byl tento status přiznán, přestane mít na tuto ochranu nárok. Podobný mechanismus je stanoven i v dalších ustanoveních této směrnice, pokud jde o postavení uprchlíka.
- 63 Rozhodnutí přijatá v této oblasti, která všechna předpokládají, že předtím bylo vyhověno žádosti o mezinárodní ochranu podané tímto státním příslušníkem, se kromě toho po věcné i procesní stránce liší od rozhodnutí, kterými se taková žádost o mezinárodní ochranu zamítá a která jsou též označována jako „zamítavá rozhodnutí“ podle čl. 11 odst. 2 směrnice 2013/32.
- 64 Z posouzení kontextu čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013 vyplývá, že pojem „zamítnutí“, který je uveden v tomto ustanovení, nelze vykládat tak, že zahrnuje neprodloužení nebo neobnovení platnosti povolení k pobytu, které bylo dříve vydáno státnímu příslušníkovi třetí země, jenž podal žádost o mezinárodní ochranu.
- 65 Konečně textová a kontextuální analýza pojmu „zamítnutí“ použitého v čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013, která je uvedena v bodech 53 až 64 tohoto rozsudku, odpovídá cíli tohoto nařízení, kterým je, jak vyplývá z jeho čl. 3 odst. 1 a 2, zajistit, aby žádost o mezinárodní ochranu posuzoval jeden a týž členský stát, který byl určen jako příslušný podle jednotných kritérií uvedených v kapitole III daného nařízení. Tento cíl je ostatně připomenut v Dohodě mezi Unií a Dánskem, jak vyplývá z bodu 60 tohoto rozsudku.
- 66 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že neprodloužení nebo neobnovení platnosti povolení k pobytu, které bylo dříve vydáno státnímu příslušníkovi třetí země, nelze pokládat za zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, kterou podal tento státní příslušník, ve smyslu tohoto ustanovení.

K nákladům řízení

- 67 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 18 odst. 1 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států,

musí být vykládán v tom smyslu, že

neproloužení nebo neobnovení platnosti povolení k pobytu, které bylo dříve vydáno státnímu příslušníkovi třetí země, nelze pokládat za zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, kterou podal tento státní příslušník, ve smyslu tohoto ustanovení.

Podpisy